

fuldstændigt Lovforslag om Offer og Accidentser, der baade medtager Kjøbenhavn og Skolelærerne og Kirkesangerne. Med Hjemmeindtægten styrker ogsaa Classificationen sammen, og man maa komme til en Inddeling af Kaldene, hvor man ganske anderledes kan angive ethvert Kalds bestemte Indtægt. Det er altsaa de Følger, der, hvad enten de Herrer stemme for eller imod Loven — hvorpaa jeg ikke lægger Bægt — ville flyde af Lovudkastets Behandling i Landsþinget. Da jeg formoder, at det er sidste Gang at jeg har Ordet i denne Sag, kan jeg ikke andet end aflægge Landsþinget min Tak for den omhyggelige og grundige Maade, hvorpaa det har behandlet denne Sag. Det er sikkert, at Meningerne ere gaaede vidt fra hverandre, men jeg har ikke noget Dieblil kunnet være i Tvivl om, at disse Meningshvirvinger ere blevne baarne af en alvorlig Overbeviisning og praktisk Kjendskab til de forskellige Forhold. For mig har denne Behandling havt et rigt Udbytte, og jeg vil haabe, at hvis Regjeringen maatte finde sig foranlediget til at fremme denne Sag, det da maatte vise sig i Frugter, naar Rigsdagen atter kommer sammen. Særlig kan jeg ikke andet end anerkjende den Nidkjerhed og Overhvorned Udvalget har behandlet Sagen, og naar jeg skal nævne Noget som et Uheld, er det, at Afstemningen over Sagen her i Þinget kommer til at mangle, og at den allerede i Overdags kom til at mangle — ja, hvad skal jeg kalde det — den rette Appel; thi der var, som den ærede Ordfører har bemærket, ikk den rette Alvor tilstede, da man vidste, at Udcastet ikke vilde blive til Lov; det maa man naturligviis ogsaa tage i Betragtning, naar man overveier, hvad der til Skyende og Sidst vil blive den Lovgivende Magts Mening.

Da Ingen videre begjærede Ordet, oplæstes §§ 1, 11 og 12 af Lovforslaget, hvorpaa man afstemte dets Vedtagelse, for hvilken Afstemning der var begjært Navneopraab fra to Sider, de els af Brocksdorff, Frandsen, Nørgaard, C. Hansen, Lüders, Johansen, N. Hansen, P. Hansen, Poulsen og Milling, de els af Frølund, Pedersen, Strøm, Borgen, Faurischau, Poulsen, P. Hansen, N. Hansen, Berthelsen, Beck.

Resultatet af Afstemningen var, at

Forslag til Lov

om

Forandringer i de Geistliges Lønning.

§ 1.

Den de geistlige Embeder hidtil tillagte Körtiende, saavel som Smaaredfæltienden efter § 7 i Frd. 8de Januar 1810 sammenholdt med Ple. 17de Juni 1812 § 2 og Bederlaget for de i Lov af 19de Februar 1861 om Forandring i Udredelsen af Tiendeafgiften for Føl, Kalve, Lam, Rib og Bispærme samt Smaaredfælt m. m. omhandlede Ydelse til Præsten skal ved indtrædende Vacancer efter Naadensaarets Udlob fremtidig, de inddragne Bispetiender strax, indflyde i en geistlig Lønningsfond. Fra samme Tidspunkt af vil Tienden af Korn in natura være at svare efter Capitelstart. Forsaavidt nogen Yder maatte finde sig forurettet ved denne Bestemmelse, har han inden 6 Uger efter den indtraadte Vacance at indgive sin Bøværning til Stiftsøvrigheden. Denne har at undersøge Forholdet mellem de i de sidste ti Aar indgivne Beretninger om Kornpriserne fra det Sogn, hvori Klageren boer, og den for det hele Capitelstart-District satte Capitelstart, og at angive dette Forhold i Procenter, saaledes at en fremkommen Brøst-Procent bortfalder, hvor den er under en halv Procent, og forhøjes til en heel Procent, dersom det Modsatte er Tilfældet, hvorhos den bestemmer, at vedkommende Klager har at svare sin Tiende efter Capitelstarten, med den procentvise Forhøjelse eller Formindskelse, der er fastsat paa den ovenfor angivne Maade. Opbørsfelen ordnes saaledes, at enhver Tiendehder paa forud bekendtgjorte Dage kan betale i sit eget Sogn. Fra den Tid af, Tienden indflyder i Lønningsfonden, have Tiendehderne at erlægge det dem paahvilende Beløb i Amtstuen, forsaaavidt de sammesteds betale de kongelige Skatter. Dersom de derimod som Brugere af den Jord, hvoraf Tiende svares, erlægge deres kongelige Skatter til samme Jords Eier, da have de og